

[Svend Erik Hovmand]

det, der blev opnået forståelse for i de forhandlinger, der dengang fandt sted mellem indenrigsministeren og de kommunale organisationer. Jeg ved vel, at man i terminologien her ikke taler om en konkret aftale, men jeg tror også, ministeren vil medgive, at der her var en forståelse parterne imellem om en begrænsning fra 1979 til 1980 og fra 1980 til 1981 i realvækst på 2 pct. Kommunerne har indstillet sig på det, og det er det afgørende. De har været indstillet på det siden sommeren 1979. Jeg føler mig ganske overbevist om, at kommunerne, hvis de fik mulighed for det, ville kunne begrænse denne realvækst til det, vi har foreslået. Kommunerne og mange kommunalfolk har selv sagt: blot vi får lempeligere regler og mulighed for alternative løsninger, så kan vi selvfølgelig. Det er netop det, som ligger i venstres forslag: lempeligere regler og mulighed for alternative løsninger.

Det er rigtigt, som finansministeren understreger, at lempeligere regler i sig selv ikke betyder en besparelse. De giver mulighed for en besparelse. Det skal naturligvis ses i sammenhæng med den overordnede ramme, og det er den overordnede ramme, som er garantien for, at vi opnår den samlede besparelseeffekt. Det synes jeg roligt man kan sige. Det lyder måske lidt stærkt at bruge ordet garanti, men hvis man ser på det forrige bind, der kom fra budgetdepartementet – det, der kom i december, og som fortalte noget om, hvordan virkningen havde været af de besparelsesrammer, man dengang havde gennemført i den kommunale sektor – så viser det sig ifølge budgetdepartementets tal, at man i kommuner og amter havde levet op til dem næsten 100 pct.

Jeg fornemmede i finansministerens indlæg en positiv holdning. Det er jeg glad for. Det tyder på, at der er mulighed for en realistisk forhandling. Denne positive holdning glædede mig også på baggrund af den positive holdning, som kom til udtryk fra repræsentanter for et meget betydeligt antal af medlemmerne i denne sal. Det er klart, at der er detaljer i dette forslag, som vi kan diskutere, og som vi bør diskutere – også ud fra det, hr. Bilgrav-Nielsen nævnte – for at foretage en meget nøje afvejning af konsekvenserne. Vi er fra venstres side selvsagt åbne over for en sådan diskussion. Jeg håber også, at regeringen er åben heroverfor efter den

debat, vi har haft i dag. Regeringen har her fået syn for, at der i dette ting er en meget, meget klar positiv holdning over for de intentioner, der ligger i dette forslag. Vi kan diskutere enkeltheder, ja vel, men hovedintentionen er der ingen tvivl om der er et flertal bag.

Jeg skal derudover gøre et par enkelte bemærkninger. Først til fru Mimi Jakobsen, som pegede på, at det haster med at få gennemført disse ting. Det vil jeg tilslutte mig. Jeg er ganske enig. Vi er langt henne i budgetlægningen i kommunerne i øjeblikket, og jeg undrer mig i og for sig lidt over, hvis jeg skal være lidt kritisk over for regeringen, at der er gået så lang tid. Det er faktisk temmelig mange måneder siden, at kommunerne og amterne har afleveret deres grundlæggende materiale.

Jeg vil sige til hr. Flemming Jensen, at jeg er meget enig også i de synspunkter, han gav udtryk for. Der er sikkert en række lovgivningsområder – der blev nævnt planlovsreformen, der blev nævnt sikkerhedsuddannelsen, 11 timers reglen osv. – som vi har været for ambitiøse med i dette folketing.

Jeg mener, og det skal være min afsluttede bemærkning, at der er grund til nu at give kommunerne et større albuenum, en større frihed til lokalt at afgøre, hvordan niveauet skal ligge. Jeg vil gerne understrege, at vi ønsker ikke at sætte kommunerne under administration eller diktere bestemte besparelser. Vi ønsker netop at styrke den kommunale selvbestemmelsesret.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Jeg skal ikke forlænge debatten meget, men jeg vil da gerne, for at der ikke skal opstå misforståelser, sige til hr. Svend Erik Hovmand, at mine venlige bemærkninger ikke skal tages som udtryk for tilslutning til enkelthederne i det beslutningsforslag, der ligger her. Det tror jeg også jeg sagde tydeligt nok i første runde. Jeg har ikke haft noget ønske om, at vi her skulle tale os væk fra hinanden ved at opridse en lang række af de ting, som vi under ingen omstændigheder kan gå med til. Vi har i anden sammenhæng en række drøftelser for at nå et resultat, og dem kunne vi lettere skabe vanskeligheder for end fremme ved en drøftelse her i dag.